

Jakaż to gwiazda świeci na wschodzie

1. Ja - każ to gwia - zda świe - ci na wscho - dzie, Gwia - zda no - we - go
2. Ten co nam pó - źniej miał być przy - kła - dem w miło - ści i po -
3. Pa - nie, ta gwia - zda, co Mę - drców wio - dła do Chry - stu - so - wej

i - mie - nia? Mę - drcy wo - ła - ją „Ciesz się na - ro - dzie,
świę - ce - niu, dziś nie - zgłę - bio - nych wy - ro - ków śła - dem.
ko - ły - ski, Niech nas do Twe - go pro - wa - dzi źró - dła,

to gwia - zda twe - go zba - wie - nia." Bie - gną Kró - lo - wie
Zro - dzon w nędzy po - ni - że - niu. W garsce bar - ło - gu
Świa - to - we przy - ćmi po - ły - ski. Do o - sta - tnie - go

za jej pro - mie - niem, a za Kró - la - mi tłum lu - du; Bo im ta gwia - zda
skrył świę - tą gło - wę, pal - mę świa - tło - ści mę - czeń - stwa, co świa - tu ży - cie
ży - cia za - ni - ku Bo - skie - go świa - tła u - dzie - la, by - śmy tam za - szli

świe - ci zba - wie - niem, bo im zwia - stu - je cud cu - du.
mia - ła dać no - we Nad błę - dem od - nieść zwy - cię - stwa.
po jej pro - my - ku, Do świę - tych stóp Zba - wi - cie - la.